

SLUŽBENI GLASNIK

BOSNE I HERCEGOVINE

dodatak

MEĐUNARODNI UGOVORI

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

додатак

МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ

Godina XIV/X
Petak, 16. travnja/aprila 2010. godine

Broj/Број
3

Година XIV/X
Петак, 16. априла 2010. године

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

19

Temeljem članka V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PSBiH broj 439/09 od 19. listopada 2009. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 63. sjednici, održanoj 28. listopada 2009. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O NUKLEARNOJ SIGURNOSTI БЕЧ, 17. LIPNJA 1994. GODINE

Članak 1.

Ratificira se Konvencija o nuklearnoj sigurnosti, Međunarodne agencije za atomsku energiju, - Beč, 17. lipnja 1994. godine

Članak 2.

Tekst Konvencije u prijevodu glasi:

IAEA - Medunarodna agencija za atomsku energiju

KONVENCIJA O NUKLEARNOJ SIGURNOSTI

U ime generalnog ravnatelja Medunarodne agencije za atomsku energiju, kao depozitar za Konvenciju o nuklearnoj sigurnosti, usvojenu 17. lipnja 1994. godine, ovim potvrđujem da je dokument u prilogu točan i potpun primjerak gore navedene Konvencije.

Johan Rautenbach

Ravnatelj Ured za pravne poslove
Za GENERALNOG RAVNATELJA
29. travanj 2008. godine

KONVENCIJA O NUKLEARNOJ SIGURNOSTI

PREAMBULA

UGOVORNE STRANE

(I) Syjesne važnosti koju za međunarodnu zajednicu ima osiguranje bezbjedne, dobro uredene i za okolicu ispravno uporabljene nuklearne energije;

(II) Reafirmirajući potrebu nastavka promoviranja visokog stupnja nuklearne sigurnosti u cijelom svijetu;

(III) Reafirmirajući i potvrđujući da odgovornost za nuklearnu sigurnost leži na Državi koja ima jurisdikciju nad nuklearnim postrojenjem;

(IV) U želji za promoviranjem djelotvorne kulture vezano za nuklearnu sigurnost;

(V) Svjesne da nezgode na nuklearnom postrojenju u jednoj državi mogu imati djelstvo i izvan njenih državnih granica;

(VI) Imajući na umu odredbe Konvencije o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala iz 1979., Konvencije o ranom izvještanju o nuklearnoj nezgodi iz 1986. i Konvencije o pomoći u slučaju nuklearne nezgode ili radiološke opasnosti iz 1986;

(VII) Afimirajući važnost međunarodne suradnje u cilju povećanja nuklearne sigurnosti putem postojećih bilateralnih ili multilateralnih mehanizama, kao i putem ustanovljenja ove Konvencije kao motivacije;

(VIII) Potvrđujući da ova Konvencija sa sobom nosi više opredijeljenost ka primjeni osnovnih sigurnosnih načela za nuklearne postrojenja nego što donosi detaljne sigurnosne standarde, te da postoje međunarodne sigurnosne smjernice koje se povremeno dopunjavaju i sadrže upute o suvremenim sredstvima za postizanje visoke razine sigurnosti;

(IX) Afimirajući potrebu da se bez odlaganja započne s radom na međunarodnoj konvenciji o sigurnosti u zbrinjavanju radioaktivnog otpada, čim se postojeći postupak stvaranja temeljne osnove za zbrinjavanje radioaktivnog otpada okonča donošenjem šireg međunarodnog sporazuma;

(X) Potvrđujući korisnost daljnog tehničkog rada vezano za sigurnost ostalih dijelova ciklusa nuklearnog goriva, te da bi se tim radom mogao s vremenom olakšati razvoj sadašnjih ili budućih međunarodnih instrumenata;

USUGLASILE su se kako slijedi:

POGLAVLJE I CILJEVI, DEFINICIJE I OPSEG PRIMJENE

Članak 1.

CILJEVI

Ciljevi ove Konvencije su:

(I) ostvariti i kontinuirano sprovoditi visoku razinu nuklearne sigurnosti u cijelom svijetu, putem unaprjeđivanja nacionalnih mjera i međunarodne suradnje, uključujući, ovisno od potrebe, i sigurnosno-tehničku suradnju;

(II) ustanoviti i kontinuirano sprovoditi djelotvornu zaštitu od mogućih radioloških opasnosti u nuklearnim postrojenjima, kako bi se osobe, društvo i okoliš zaštitili od štetnih utjecaja ionizirajućeg zračenja iz takvih postrojenja;

(III) spriječiti nezgode s radiološkim posljedicama i ublažiti takve posljedice u slučaju da one nastupe.

Članak 2.

DEFINICIJE

U svrhe ove Konvencije:

(I) "Nuklearno postrojenje" za svaku od ugovornih strana označava bilo koju kopnenu civilnu nuklearnu elektranu pod njenom jurisdikcijom, uključujući kapacite za skladištenje, rukovanje i zbrinjavanje radioaktivnih materijala koji se nalaze na istoj lokaciji i izravno su povezani s radom nuklearne elektrane. Takva elektrana prestaje biti nuklearno postrojenje onda kad se trajno uklone svi nuklearni elementi iz jezgre reaktora i bezbjedno uskladiše sukladno odobrenim procedurama, a plan za demontažu odobri regulatorno tijelo.

(II) "Regulatorno tijelo" za svaku ugovornu stranu znači bilo koje tijelo ili tijela kojima je ta ugovorna strana dala zakonsko ovlaštenje da izdaje dozvole i uredi lociranje, projektovanje, izgradnju, postavljanje, rad i demontažu nuklearnog postrojenja.

(III) "Dozvola" označava bilo koje ovlaštenje koje je regulatorno tijelo izdalo podnositelju zamolbe, koji je odgovoran za lociranje, projektovanje, izgradnju, postavljanje, rad i demontažu nuklearnog postrojenja.

Članak 3.

OPSEG PRIMJENE

Ova Konvencija se primjenjuje na bezbjednost nuklearnih postrojenja.

POGLAVLJE II: OBVEZE

(a) Opće odredbe

Članak 4.

PROVEDBENE MJERE

Svaka ugovorna strana mora poduzeti u okviru svog nacionalnog pravnog poretku zakonodavne, regulatorne, upravne i druge mjere nužne za provedbu svojih obveza sukladno ovoj Konvenciji.

Članak 5.

IZVJEŠTAVANJE

Svaka ugovorna strana prije svakog sastanka sukladno članku 20. ove Konvencije, podnosi na uvid izvješće o mjerama koje je poduzela za sprovođenje svake od obveza iz ove Konvencije.

Članak 6.

POSTOJEĆA NUKLEARNA POSTROJENJA

Svaka ugovorna strana mora poduzimati odgovarajuće aktivnosti u cilju toga da se, kad ova Konvencija stupa na snagu, što je prije moguće provjeri bezbjednost postojećih nuklearnih postrojenja. Ako se u kontekstu ove Konvencije pokaže neophodno, ugovorna strana mora osigurati obavljanje svih do razumne mjere praktično izvodljivih unaprjeđenja po hitnom postupku, a u cilju podizanja stupnja bezbjednosti nuklearnog postrojenja. Ako se takav povišeni stupanj ne može postići, trebalo bi sprovesti planove o zatvaranju nuklearnog postrojenja što je prije praktično moguće. Pri određivanju vremena zatvaranja uzimaju se u obzir cjelokupan energetski kontekst i moguće alternative, kao i socijalni, ekološki i ekonomski utjecaj.

b) Zakonodavstvo i regulacija

Članak 7.

ZAKONODAVNI I REGULATORNI OKVIR

1. Svaka ugovorna strana mora uspostaviti i kontinuirano provoditi zakonodavni i regulatorni okvir za nadzor nad bezbjednošću nuklearnih postrojenja.

2. Zakonodavnim i regulatornim okvirom se predviđa:

(I) ustanovljenje važećih nacionalnih propisa i zahtjeva za bezbjednost;

(II) sustav za izdavanje dozvola za rad nuklearnih postrojenja, te zabranu rada nuklearnog postrojenja bez dozvole;

(III) sustav regulatorne inspekcije i ocjenjivanja stanja nuklearnog postrojenja, u cilju provjere usklađenosti s važećim propisima i uvjetima za izdavanje dozvole;

(IV) sprovodenje važećih propisa uvjeta za izdavanje dozvola, uključujući suspenziju, modifikaciju ili ukidanje dozvola.

Članak 8.

REGULATORNO TIJELO

1. Svaka ugovorna strana mora osnovati ili odrediti regulatorno tijelo zaduženo za provedbu zakonodavnog i regulatornog okvira iz članka 7, koje će imati odgovarajuća ovlaštenja, nadležnost i financijske i kadrovske resurse za izvršavanje dodijeljenih mu zadataka.

2. Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјere za osiguranje djelotvornog razdvajanja funkcija regulatornog tijela i funkcija svakog drugog tijela ili organizacije koja se bavi promoviranjem ili korištenjem nuklearne energije.

Članak 9.

ODGOVORNOST NOSITELJA DOZVOLE

Svaka ugovorna stranka mora osigurati da odgovornost za bezbjednost nuklearnog postrojenja primarno bude na nositelju relevantne dozvole, te poduzeti odgovarajuće mјere u cilju toga da da svaki od tih nositelja dozvole ispunjava svoje obveze.

c) Opća razmatranja po pitanju bezbjednosti

Članak 10.

PRIORITET BEZBJEDNOSTI

Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјere kojima će osigurati raspoloživost adekvatnih financijskih resursa u cilju održavanja bezbjednosti na svakom nuklearnom postrojenju tijekom cijelog njegovog radnog vijeka.

Članak 11.

FINANSIJSKI I KADROVSKI RESURSI

1. Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјere kojima će osigurati raspoloživost adekvatnih financijskih resursa u cilju održavanja bezbjednosti na svakom nuklearnom postrojenju tijekom cijelog njegovog radnog vijeka.

2. Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјere kojima će osigurati raspoloživost dostatnog broja kvalificiranog osoblja s odgovarajućim obrazovanjem, obukom i specijalizacijom za sve s bezbjednošću povezane aktivnosti u okviru ili za svako nuklearno postrojenje tijekom cijelog njegovog radnog vijeka.

Članak 12.

LJUDSKI FAKTOR

Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјere kojima će obezbijediti uzimanje u obzir sposobnosti kao i ograničenja ljudskog rada tijekom cijelog radnog vijeka nuklearnog postrojenja.

Članak 13.

OSIGURANJE KVALITETE

Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјere kojima će osigurati ustanovljavanje i sprovodenje programa za osiguranje kvalitete, u cilju osiguranja uvjerenosti o ispunjenosti određenih zahtjeva za sve aktivnosti važne za nuklearnu bezbjednost tijekom cijelog vijeka trajanja nuklearnog postrojenja.

Članak 14.

PROCJENA I PROVJERA BEZBJEDNOSTI

Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјere kojima će obezbijediti:

(i) obavljanje sveobuhvatnih i sistematskih bezbjednosnih procjena prije izgradnje i stavljanja nuklearnog postrojenja u pogon, kao i tijekom cijelog njegovog radnog vijeka. Te procjene moraju biti dobro dokumentirane, te se naknadno moraju ažurirati u svjetlu iskustva o radu postrojenja i značajnih novih informacija o bezbjednosti, a moraju biti razmatrane u okviru ovlaštenja regulatornog tijela;

(ii) obavljanje provjere bezbjednosti putem analiza, nadzora, ispitivanja i inspekcije, kako bi se obezbjedila trajna uskladenost fizičkog stanja i rada nuklearnog postrojenja s njegovim projektom, važećim nacionalnim bezbjednosnim zahtjevima, te ograničenjima i uvjetima u radu.

Članak 15.

ZAŠTITA OD ZRAČENJA

Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјере kojima će obezbijediti održavanje na najnižoj razumnoj razini izloženost radnika i građanstva zračenju koje emitira nuklearno postrojenje, kao i spriječiti izloženost pojedinaca dozama zračenja koje premašuju one propisane u nacionalnim ograničenjima za te doze.

Članak 16.

PRIPRAVNOST ZA IZVANREDNE SITUACIJE

1. Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјере kojima će obezbijediti postojanje planova za djelovanje u izvanrednim situacijama na terenu i mimo terena, koji se rutinski ispituju za nuklearna postrojenja i kojima se obuhvataju aktivnosti koje će se izvoditi u slučaju izvanredne situacije.

Kod svakog novog nuklearnog postrojenja, takvi se planovi moraju unaprijed pripremiti i ispitati, prije nego što ono poče s radom na energetskoj razini višoj od onoga, koju je odobrilo regulatorno tijelo.

2. Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјере kojima će obezbijediti dostavljanje informacija svom vlastitom građanstvu i nadležnim organima Država koje su u neposrednoj blizini nuklearnog postrojenja, do one mјere do koje postoji vjerovatnoća da će oni biti ugroženi izvanrednom radiološkom situacijom, odgovarajućih informacija u smislu planiranja i reakcije u slučaju izvanrednih situacija.

3. Ugovorne strane koje nemaju nuklearno postrojenje na svojoj teritoriji, do one mјere do koje postoji vjerovatnoća da će one biti ugrožene u slučaju izvanredne radiološke situacije u nuklearnom postrojenju u neposrednoj blizini, moraju poduzeti odgovarajuće mјere za pripremu i ispitivanje planova za izvanredne situacije za svoju teritoriju, kojima se obuhvataju aktivnosti koje bi se izvodile u slučaju takve izvanredne situacije.

(d) Bezbjednost postrojenja

Članak 17.

LOKACIJA

Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјере kojima će obezbijediti ustanovljenje i provođenje odgovarajućih procedura:

(i) za ocjenjivanje svih značajnih faktora u svezi s lokacijom a za koje postoji vjerovatnoća da će utjecati na bezbjednost nuklearnog postrojenja tijekom njegovog planiranog radnog vijeka;

(ii) za ocjenjivanje vjerovatnog utjecaja predloženog nuklearnog postrojenja na bezbjednost osoba, društva i okoliša;

(iii) za po potrebi ponovno ocjenjivanje svih značajnih faktora navedenih u točkama i) ii), u cilju obezbjedenja kontinuirane bezbjednosne prihvatljivosti nuklearnog postrojenja;

(iv) za konsultacije s ugovornim stranama u neposrednoj blizini predloženog nuklearnog postrojenja, do one mјere do koje postoji vjerovatnoća da će one biti ugrožene tim postrojenjem, te za, na zahtjev, dostavljanje neophodnih informacija tim ugovornim stranama kako bi im se omogućilo da ocijene i naprave svoju vlastitu procjenu vjerovatnog bezbjednosnog utjecanja na svojoj teritoriji tog nuklearnog postrojenja.

Članak 18.

PROJEKTOVANJE I IZGRADNJA

Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјере kojima će osigurati:

(i) da projektovanje i izgradnja nuklearnog postrojenja predviđaju nekoliko razina i metoda za pouzdanu zaštitu (dubinsku odbranu) od ispuštanja radioaktivnih materijala, u cilju sprečavanja nastanka nezgoda, te ublažavanja njihovih posljedica u slučaju da ipak do njih dođe;

(ii) da tehnologije uključene u projektovanje i izgradnju nuklearnog postrojenja budu iskustveno provjerene ili potvrđene putem ispitivanja ili analize;

(iii) da se projektom nuklearnog postrojenja omogućava pouzdan i stabilan rad kojim se lako upravlja, posebice s obzirom na ljudski faktor i međuodnos čovjek-mаšina.

Članak 19.

RAD POSTROJENJA

Svaka ugovorna strana mora poduzeti odgovarajuće mјере kojima će obezbijediti:

(i) da početno ovlaštenje za rad nuklearnog postrojenja bude utemeljeno na odgovarajućoj bezbjednosnoj analizi i programu za stavljanje u pogon, kojima se demonstrira da je postrojenje sukladno projektu i bezbjednosnim zahtjevima;

(ii) da radna ograničenja i uvjeti zaključeni na temelju bezbjednosne analize, ispitivanja i radnog iskustva budu po potrebi definirani i revidirani u svrhu utvrđivanja bezbjednosnih granica za rad postrojenja;

(iii) da rad, održavanje, inspekcija i ispitivanje nuklearnog postrojenja budu provođeni u sukladno odobrenim postupcima;

(iv) da postoje utvrđene procedure za slučaj predviđenih dogadanja i nezgoda u tijeku rada postrojenja;

(v) da potrebni inženjeri i tehnička potpora za sva područja u svezi s bezbjednošću budu na raspolaganju tijekom cijelog radnog vijeka nuklearnog postrojenja;

(vi) da nositelj dozvole blagovremeno izvještava regulatororno tijelo o svim dogadjajima značajnim za bezbjednost;

(vii) da postoje utvrđeni programi za prikupljanje i analizu iskustva u radu postrojenja i da se djeluje prema pribavljenim rezultatima i zaključcima, te da se to iskustvo dijeli s međunarodnim tijelima i s drugim operativnim organizacijama i regulatornim tijelima;

(viii) da se proizvodnja radioaktivnog otpada u radu nuklearnog postrojenja drži na najnižoj praktično izvodljivoj razini za dati proces i po aktivnosti i po zapremini, te da se kod svakog neophodnog rukovanja i skladištenja potrošenog goriva i otpada izravno vezanih za rad na istoj lokaciji koja je i lokacija nuklearnog postrojenja u obzir uzimaju obrada i odlaganje.

POGLAVLJE III: SASTANCI UGOVORNIH STRANA

Članak 20.

REDOVITI SASTANCI

1. Ugovorne strane održavaju sastanke (u dalnjem tekstu: redoviti sastanci), u svrhu ocjene izvješća dostavljenih sukladno članku 5. i procedurama usvojenim u članku 22.

2. Ovisno od odredbi iz članka 24, mogu se ustanoviti podgrupe sastavljene od predstavnika ugovornih strana, koje bi tijekom redovitih sastanaka po potrebi razmatrale konkretnе predmete sadržane u tim izvješćima.

3. Svaka ugovorna strana mora imati razumnu priliku za raspravu o izvještajima drugih strana i da zatraži pojašnjenja tih izvješća.

Članak 21.

VREMENSKI RASPORED

1. Pripremni sastanak ugovornih strana održava se najkasnije u roku od šest mjeseci nakon stupanja na snagu ove Konvencije.

2. Na tom pripremnom sastanku, ugovorne strane određuju datum prvog redovnog sastanka. Taj redovni sastanak održava se što je prije moguće, a najkasnije trideset mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Konvencije.

3. Na svakom redovnitolastanku, ugovorne strane određuju datum sljedećeg takvog sastanka. Razmaci između redovitih sastanaka ne smiju biti duži od tri godine.

Članak 22.

PROCEDURALNI ARANŽMANI

1. Na pripremnom sastanku koji se održava sukladno članku 21, ugovorne strane pripremaju i konsenzusom usvajaju Poslovnik i Pravilnik o finansijskom poslovanju. Ugovorne strane posebice, sukladno Poslovniku, ustanovljavaju sljedeće:

(i) smjernice o obliku i strukturi izvješća koji se dostavljaju sukladno članku 5;

(ii) rok za podnošenje tih izvješća;

(iii) postupak za razmatranje tih izvješća.

2. Ugovorne strane mogu po potrebi na redovitim sastancima razmatrati aranžmane ustanovljene na temelju gornjih točaka i) do iii), te konsenzusom usvojiti izmjene, osim ako drukčije nije propisano Poslovnikom. One također mogu konsenzusom dopunjavati Poslovnik i Pravilnik o finansijskom poslovanju.

Članak 23.

IZVANREDNI SASTANCI

Izvanredni sastanak ugovornih strana održava se:

(i) ako na sastanku tako odluči većina prisutnih ugovornih stranaca s pravom glasa, s tim da se uzdržavanje od glasovanja smatra glasovanjem;

(ii) na pismeni zahtjev ugovorne strane, u roku od šest mjeseci od dana kad se taj zahtjev saopći ugovornim stranama i kad Tajništvo iz članka 28. primi obavijest da je zahtjev podržala većina ugovornih strana.

Članak 24.

PRISUSTVOVANJE SASTANCIMA

1. Svaka ugovorna strana prisustvuje sastancima ugovornih strana putem jednog predstavničkog poslanika, te putem zamjenika, eksperata i savjetnika koje ona smatra neophodnima.

2. Ugovorne strane mogu putem koncenzusa pozvati na prisustvo sastancima ili posebnim zasjedanjima u okviru ove Konvencije, u svojstvu posmatrača, bilo koju međuvladinu organizaciju nadležnu za predmete koji se rukovode ovom Konvencijom. Od promatrača će se tražiti da pismenim putem, i to unaprijed, prihvate odredbe članka 27.

Članak 25.

SKRAĆENA IZVJEŠĆA

Ugovorne strane koncenzusom usvajaju i stavljuju na raspolaganje javnosti dokument u kom se obrađuju pitanja o kojima se raspravljalo i zaključke usvojene na sastanku.

Članak 26.

JEZICI

1. Jezici u uporabi na sastancima ugovornih strana su arapski, kineski, engleski, francuski, ruski i španjolski, osim ako drugačije nije predviđeno Poslovnikom.

2. Izvješća koja se dostavljaju sukladno članku 5. pripremaju na nacionalnom jeziku ugovorne strane ili na jedinstvenom utvrđenom jeziku, koji će biti ugovoren u Poslovniku. Ako se izvješće dostavlja na nacionalnom jeziku koji nije utvrđeni jezik, ugovorna strana mora dostaviti prijevod tog izvješća na utvrđenom jeziku.

3. Bez obzira na odredbe paragrafa 2, u slučaju naknade troškova, Tajništvo poduzima prevodenje na utvrđeni jezik izvješća koji se dostavljaju na nekom drugom jeziku sastanka.

Članak 27.

POVJERLJIVOST

1. Odredbe ove Konvencije ne utiču na prava i obvezu ugovornih strana da u okviru svog prava zaštite informacije od prikazivanja. U svrhu ovog članka, "informacije" između ostalog obuhvataju: (i) osobne podatke; (ii) informacije koje su zaštićene kao intelektualna svojina ili kao industrijski ili poslovno povjerljive informacije, te (iii) informacije povezane s nacionalnom bezbjednošću ili fizičkom zaštitom nuklearnog materijala ili nuklearnih postrojenja.

2. Kada u kontekstu ove Konvencije neka ugovorna strana iznese i dostavi neku informaciju koju je odredila kao zaštićenu prema opisu u paragrafu 1, ta informacija upotrebljava se samo u svrhu u koju je bila i dostavljena, a njena povjerljivost mora se poštovati.

3. Sadržaj rasprava tijekom razmatranja izvješća na svakom sastanku ugovornih strana smatra se povjerljivim.

Članak 28.

TAJNIŠTVO

1. Međunarodna agencija za atomsku energiju (u dalnjem tekstu: Agencija) obezbjeđuje tajništvo za sastanke ugovornih strana.

2. Tajništvo:

(i) saziva, priprema i opslužuje sastanke ugovornih strana;

(ii) prijenosi ugovornim stranama informacije primljene ili pripremljene sukladno odredbama ove Konvencije.

Troškove koje Agencija ostvari u obavljanju funkcija navedenih pod i) ii) snosi Agencija iz sredstava svog redovitog proračuna.

3. Ugovorne strane mogu koncenzusom zatražiti od Agencije i druge usluge potpore za održavanje sastanaka ugovornih strana. Agencija može pružati takve usluge ako se one mogu provoditi u okviru njenog programa i redovitog proračuna. U slučaju da to nije moguće, Agencija pruža takve usluge ukoliko se iz nekog drugog izvora osigura dobrovoljno financiranje.

POGLAVLJE IV: ZAVRŠNE I OSTALE ODREDBE

Članak 29.

RJEŠAVANJE SPOROVA

U slučaju sporu između dvaju ili više ugovornih strana po pitanju tumačenja ili primjene ove Konvencije, ugovorne strane u smislu rješavanja tog spora vrše konsultacije u okviru sastanaka ugovornih strana.

Članak 30.

POTPISIVANJE, RATIFIKACIJA, PRIHVATANJE, ODOBRAVANJE, PRISTUPANJE

1. Ova Konvencija bit će otvorena za potpisivanje od strane svih država u sjedištu Agencije u Beču od 20. rujna 1994. pa sve do njenog stupanja na snagu.

2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju od strane država-potpisnica.

3. Nakon svog stupanja na snagu, ova Konvencija bit će otvorena za pristupanje svim državama.

4. (i) Ova Konvencija bit će otvorena za potpisivanje ili pristupanje i regionalnim organizacijama integracijske ili druge prirode, pod pretpostavkom da su takve organizacije osnovale suverene države i da su one nadležne za ugovaranje, zaključivanje i primjenu međunarodnih sporazuma u predmetima koje ova Konvencija obuhvaća.

(ii) U predmetima za koje su nadležne, takve organizacije u svoje ime vrše svoja prava i izvršavaju svoje obveze pripisane državama-potpisnicama u ovoj Konvenciji.

(iii) Pri pristupanju ovoj Konvenciji, te organizacije saopćava depozitaru iz članka 34. izjavu u kojoj se naznačava koje su države njihove članice, koji se članovi ove Konvencije na njih odnose, te omjer svoje nadležnosti u oblasti obuhvaćenoj u tim članovima.

(iv) Takva organizacija nema pravo glasa dodatno na već postojeće države-potpisnice s pravom glasa.

5. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja polazu se kod depozitara.

Članak 31.

STUPANJE NA SNAGU

1. Ova Konvencija stupa na snagu devedesetog dana nakon polaganja kod depozitara dvadeset drugog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja, uključujući i instrumente sedamnaest država, od kojih svaka ima najmanje jedno nuklearno postrojenje čija je reaktorska jezgra dostigla kritično stanje.

2. Za svaku državu ili regionalnu organizaciju integracijske ili druge prirode koja ratifikuje, prihvati, odobri ovu Konvenciju ili joj pristupi nakon datuma polaganja posljednjeg instrumenta potrebnog za ispunjenje uvjeta predviđenih u paragrafu 1, ova Konvencija stupa na snagu devedesetog dana nakon polaganja kod depozitara odgovarajućeg instrumenta te države ili organizacije.

Članak32.

IZMJENE I DOPUNE KONVENCIJE

1. Svaka ugovorna strana može uložiti prijedlog za izmjene i dopune Konvencije. Predložene izmjene i dopune razmatraju se na redovitim ili izvanrednom sastanku.

2. Tekst svake predložene izmjene i dopune, kao i razlozi za njen predlaganje, dostavljaju se depozitaru, koji taj prijedlog saopćava ugovornim stranama bez odlaganja, a najkasnije 90 dana prije sastanka za razmatranje na kom je ona dostavljena. Depozitar ugovornim stranama dostavlja sve komentare eventualno primljene po takvom prijedlogu.

3. Ugovorne strane nakon razmatranja predložene izmjene i dopune odlučuju hoće li je usvojiti koncenzusom ili će je, u nedostatku konsenzusa, iznijeti pred diplomatsku konferenciju. Za odluku da se predložena izmjena i dopuna iznese pred diplomatsku konferenciju potrebno je dvije trećine glasova prisutnih ugovornih strana s pravom glasa, s tim da je u vrijeme glasanja prisutno najmanje polovica od ukupnog broja ugovornih strana. Uzdržavanje od glasanja se također smatra glasanjem.

4. Diplomatsku konferenciju na kojoj se izmjene i dopune Konvencije razmatraju i usvajaju saziva depozitar, a ona se održava najkasnije u roku od jedne godine nakon odgovarajuće odluke donesene sukladno paragrafu 3. ovog članka. Na diplomatskoj konferenciji učiniti će se svaki napor da se izmjene i dopune usvoje konsenzusom. U slučaju da to ne bude moguće, izmjene i dopune se usvajaju dvotrećinskom većinom glasova svih ugovornih strana.

5. Izmjene i dopune ove Konvencije koje se usvoje sukladno gornjem paragrafu 3. i 4. podliježu ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili potvrđivanju ugovornih strana i stupaju na snagu za one ugovorne strane koje su ih ratificirale, odobrile, prihvatile ili potvrđile devedesetog dana nakon dana prijema od strane depozitara relevantnih instrumenata od barem tri četvrtine ugovornih strana. Za one ugovorne strane koje naknadno ratifikuju, prihvate, odobre ili potvrde navedene izmjene i dopune, izmjene i dopune stupaju na snagu devedesetog dana

nakon dana kad je dotična ugovorna strana položila svoj relevantni instrument.

Članak 33.

OTKAZIVANJE

1. Svaka ugovorna strana može otkazati ovu Konvenciju dostavljanjem depozitaru pismene obavijesti.

2. Otkaz stupa na snagu godinu dana nakon dana prijema od strane depozitara te obavijesti, ili na neki kasniji datum eventualno naznačen u toj obavijesti.

Članak 34.

DEPOZITAR

1. Generalni ravnatelj Agencije je depozitar ove Konvencije.
2. Depozitar ugovorne strane obaveštava o:

(i) potpisivanju ove Konvencije i polaganju instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, sukladno članku 30;

(ii) datumu stupanja na snagu ove Konvencije, sukladno članku 31;

(iii) obavijestima o otkazivanju ove Konvencije i o njegovom datumu, obavljenom sukladno članku 33;

(iv) prijedlozima za izmjene i dopune ove Konvencije koje su dostavile ugovorne strane, izmjenama i dopunama usvojenim na relevantnoj diplomatskoj konferenciji ili na sastanku ugovornih strana, te o datumu stupanja na snagu navedenih izmjena i dopuna, sukladno članku 32.

Članak 35.

VJERODOSTOJNOST TEKSTOVA

Original ove Konvencije, čiji su tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku jednako vjerodostojni, polaze se kod depozitara, koji ugovornim stranama šalje njene ovjerene preslike.

U POTVRDU NAVEDENOG, DOLJE POTPISANI,
PROPISNO OVLAŠTENI U TU SVRHU, POTPISALI SU
OVU KONVENCIJU.

Sastavljeno u Beču, 17. lipnja 1994. godine.

Članak 3.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenome glasniku BiH" na hrvatskome, srpskom i bosanskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj 01-011-2736-16/09
28. listopada 2009. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Željko Komšić, v. r.

На основу члана V. 3. д) Устава Босне и Херцеговине и сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПСБиХ, број 439/09 од 19. октобра 2009. године), Предсједништво Босне и Херцеговине на 63. сједници, одржаној 28. октобра 2009. године, донијело је

ОДЛУКУ

**О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ О НУКЛЕАРНОЈ БЕЗБЈЕДНОСТИ
БЕЧ, 17. ЈУНА 1994. ГОДИНЕ**

Члан 1.

Ратификује се Конвенција о нуклеарној безбједности, Међународне агенције за атомску енергију - Беч, 17. јуна 1994. године.

Члан 2.

КОНВЕНЦИЈА

О НУКЛЕАРНОЈ БЕЗБЈЕДНОСТИ

ПРЕАМБУЛА

УГОВОРНЕ СТРАНЕ

(I) Свјесне важности коју за међународну заједницу има осигурање безбједне, добро uređene и по okolini исправно употребљене нуклеарне енергије;

(II) Реафирмишући потребу наставка промовисања високог степена нуклеарне безбједности у цijелom svijetu;

(III) Реафирмишући и потврђујући да одговорност за нуклеарну безбједност лежи на Држави која има јурисдикцију над нуклеарним постројењем;

(IV) У жељи за промовисањем дјелотворне културе везано за нуклеарну безбједност;

Текст Конвенције у преводу гласи:

IAEA - Међународна агенција за атомску енергију

КОНВЕНЦИЈА О НУКЛЕАРНОЈ БЕЗБЈЕДНОСТИ

У име генералног директора Међународне агенције за атомску енергију, као депозитар за Конвенцију о нуклеарној безбједности, усвојену 17. јуна 1994. године, овим потврђујем да је документ у прилогу тачан и потпун примјерак горе наведене Конвенције.

Johan Rautenbach

Директор

Уред за правне послове

За ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА

29. април 2008. године